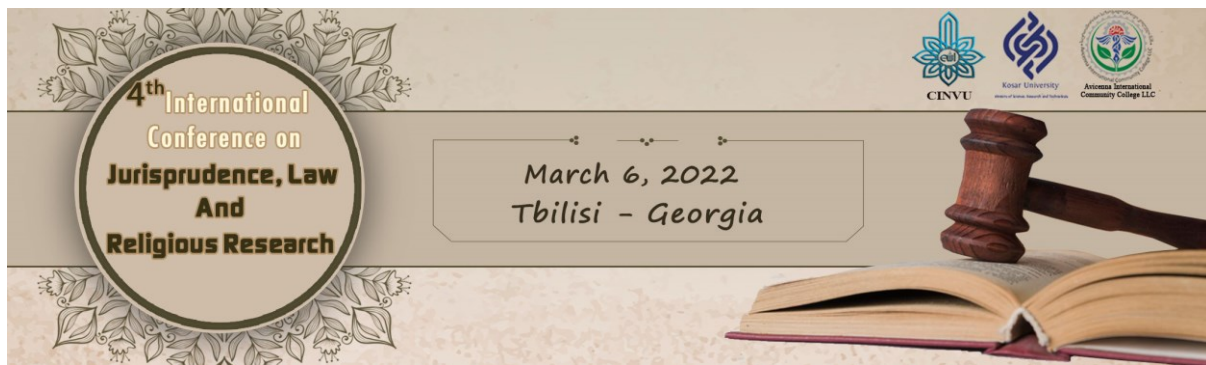

اعطای مهلت اضافی به منظور اجرای تعهدات قراردادی در حقوق آلمان و ایران

کامران قلعه کوهی^۱، بهاره الیکی^۲، مریم نجفی بابادی^۳

۱-دانش آموخته کارشناسی ارشد، حقوق خصوصی، مؤسسه آموزش عالی شفق، تنکابن

۲-دانش آموخته کارشناسی حقوق، دانشگاه پیام نور واحد گز برخوار

۳-دانش آموخته کارشناسی حقوق، دانشگاه پیام نور واحد دلیجان

چکیده

با انعقاد هر عقد، آثار و نتایجی دامنگیر متعهد و متعهدله می‌شود. منشاء این تعهدات و آثار را بایستی حاکمیت اراده در انعقاد قرارداد دانست. طرفین در ضمن قرارداد ملتزم می‌شوند کاری را انجام دهند یا از انجام فعلی خودداری کنند. اجرای تعهدات ناشی از قرارداد یکی از مباحث مهم حقوق قراردادهاست. در صورتی که یکی از طرفین عقد از انجام تعهدات قراردادی خویش خودداری کند، راه‌حل‌های مختلفی در نظام‌های گوناگون حقوقی کشورهای مختلف برای جبران آن پیش‌بینی شده است. یکی از ضمانت اجرای عدم اجرای تعهد از سوی متعهد، اعطای مهلت اضافی می‌باشد. در حقوق ایران به این موضوع صریحاً اشاره نشده است ولی می‌توان از مفهوم ماده ۲۷۷ ق.م این مفهوم را برداشت کرد. یکی از نظام‌های حقوقی که صریحاً به این موضوع پرداخته است، نظام حقوقی کشور آلمان می‌باشد. بنابراین در این مقاله که با روش توصیفی-تحلیلی و استفاده از مطالعات کتابخانه‌ای صورت گرفته است، درصدد پاسخگویی به سؤالاتی چون مبنای ضمانت اجرای اعطای مهلت اضافی از سوی متعهدله به متعهد در حقوق آلمان و ایران چیست و در پایان این نتیجه حاصل شده است که در صورت عدم اجرای تعهد از سوی یکی از طرفین عقد، ممکن است طرف دیگر تمایل به اجرای اصل تعهد را داشته باشد، از این رو می‌تواند با اعطای مهلت اضافی به متعهد، اجرای تعهد را در مهلت اعطایی از وی بخواهد.

واژگان کلیدی: تعهد، متعهد، اعطای مهلت اضافی، تعهدات قراردادی در حقوق ایران، تعهدات قراردادی در حقوق

آلمان